

SZÉPÍRÁS

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Többes szám első

*Istenem, de jó is újra meg újra felidézni
az első üzeneteket, a várakozást a válaszra,
emlékezni első hosszú beszélgetésünkre,
első sétánk lassúságára, az első vonatút derűjére,
vajon melyik pillanatban szerettük meg egymás
hangját, érintését, miként teremtődött ott legbelül
a bizonyosság, majd egymás arcára ébredünk
reggelente, hallgatjuk a madarak muzsikáját,
ámulunk az ég fényeiben, a virágzó fákon,
közösek lesznek ünnepeink, igen, mindez velünk
történik, a csalódások megérlelték az örömet,
jelenvaló lett bennünk Isten, fölragyog körülöttünk
az utca, ránk csodálkozik a város, megszületnek
a varázsszavak: nálunk, együtt, akkor vagyunk
nyugodtak, ha egymáshoz érhet kezünk, ha nevetős
szemünk, Istenem, de jó is többes szám
első személyben kimondani: áldás van rajtunk.*

SIMEK VALÉRIA

Megérkezteél

*Az utak, melyeken mentél,
benned kezdődtek és
benned értek véget.
A mindenség parányi része
voltál. Múltad térképét még
őrizgetem. Milyen voltál?
Próbálok átadni az utánam
jövőknak azt, aki benned
létezett. Gyermekséged tájait,
a részt az egészből. S azt, hogy
Te már megérkezteél.*

